

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Νίκης 5-7
10180 Αθήνα
Τηλ.: 210-3332553/4
Fax: 210-3332559
e-mail: press@minfin.gr

Τετάρτη, 28 Ιανουαρίου 2015

Δελτίο Τύπου

Δηλώσεις κατά την τελετή παράδοσης-παραλαβής χαρτοφυλακίου στο Υπουργείο Οικονομικών από τον απερχόμενο Υπουργό Γκίκα Χαρδούβελη και το νέο Υπουργό Γιάνη Βαρουφάκη

Γκίκας Χαρδούβελης:

Καλησπέρα σε όλους.

Σήμερα έχουμε μαζί μας το νέο Υπουργό, τον κ. Βαρουφάκη, την κυρία Βαλαβάνη, Αναπληρώτρια Υπουργό, και τον κ. Μάρδα επίσης Αναπληρωτή Υπουργό. Με όλους έχω συναντηθεί στο παρελθόν με διαφορετικό τρόπο.

Με την κυρία Βαλαβάνη όταν ήταν στη Βουλή και μιλήσαμε για το θέμα των καθαριστριών νομίζω. Τον κ. Βαρουφάκη τον γνώρισα στο Πανεπιστήμιο δίνοντας μια ομιλία, θυμάμαι, πριν από χρόνια.

Και ο κ. Μάρδας είναι πολύ γνωστός. Κάποτε ήταν νομίζω Γενικός Γραμματέας στο Υπουργείο όταν εγώ ήμουν σύμβουλος.

Θέλω να ξεκινήσω ευχαριστώντας τους συνεργάτες μου. Δεξιά μου είναι ο κ. Σταϊκούρας και ο κ. Μαυραγάνης. Είχαμε μια πολύ καλή και επιτυχημένη χρονιά. Πετύχαμε πολλά, ιδρώσαμε μαζί, κουρασθήκαμε.

Συνεργάτες βέβαια είναι και άλλοι οι οποίοι δεν φαίνονται εδώ στο τραπέζι. Ο δημόσιος τομέας έχει πάρα πολλούς άξιους υπαλλήλους, οι οποίοι δουλεύουν πάρα πολύ και πληρώνονται λίγο. Πρέπει να γίνει προσπάθεια για αυτούς τους ανθρώπους σιγά – σιγά να τους αμείβουμε. Το έζησα έντονα στο Υπουργείο και το έχω διαλαλήσει ιδίως στον ιδιωτικό τομέα, όποτε μιλάω, γιατί νομίζουν ότι μόνο εκεί ο κόσμος δουλεύει. Υπάρχουν πολλοί στο δημόσιο τομέα που δουλεύουν πραγματικά και θα το ζήσετε κι εσείς σε λίγο.

Θα πω δυο λόγια για τους επτά μήνες που ήμουν εδώ. Όπως ξέρετε ξεκίνησα τον Ιούνιο, σε μια περίοδο που η πολιτική αβεβαιότητα ήταν μεγάλη. Αυτή η αβεβαιότητα έχει εκλείψει πλέον. Είναι μια αβάντα της νέας κυβέρνησης που εμείς τότε δεν είχαμε.

Στόχος του υπουργείου και δικός μου ήταν πάντοτε το δημόσιο συμφέρον και η έξοδος της χώρας από την κρίση. Όπως ξέρετε το θέμα της κρίσης δεν επιλύεται από τη μια μέρα στην άλλη. Η κρίση ήταν αποτέλεσμα ανισορροπιών δεκαετιών. Το 2014 επιτέλους σταθεροποιήθηκε η οικονομία. Πιστεύω τελικά θα δούμε ένα τελικό ρυθμό ανάπτυξης γύρω στο 0,7% και οι εκλογές μας πέτυχαν τη στιγμή που η οικονομία ήταν έτοιμη να αλλάξει σελίδα.

Το οικονομικό κλίμα, όπως ξέρετε, έχει βελτιωθεί σημαντικά. Οι ξένοι επενδυτές άρχισαν και εμπιστεύονταν την Ελλάδα. Έβαζαν τα χρήματά τους εδώ, ανακεφαλαιοποιήθηκαν οι τράπεζες. Αγόραζαν πολλοί ξένοι στοιχεία του ενεργητικού, το οποίο έφερνε χρήμα στην ελληνική οικονομία. Και παρενθετικά να πω ότι το να δώσεις τη χρήση ενός περιουσιακού στοιχείου για 30 ή 40 χρόνια δεν σημαίνει ότι το χάνεις.

Το λιμάνι του Πειραιά δεν θα αρχίσει να κολυμπάει και να φτάσει στη Σαγκάη. Θα μείνει εδώ. Και ελπίζουμε ότι θα μπορούμε να το χρησιμοποιούμε με καλύτερο τρόπο προς δικό μας όφελος.

Ακόμα και οι ξένες επενδύσεις οι ποιές ήταν απύσες από τη χώρα μας για δεκαετίες- και δεν είναι μόνο πρόβλημα της τελευταίας δεκαετίας- άρχισαν να επανέρχονται. Βλέπαμε το 2014 οι επενδύσεις να ανακάμπτουν με έναν ρυθμό της τάξης του 11% - 12%. Η κατανάλωση είχε ήδη φανεί ότι είχε ανακάμψει.

Βλέπαμε, λοιπόν, επιτέλους το κεφάλι μας να έχει βγει έξω από το νερό και να προχωρούμε. Μπήκε λίγο ένα φρένο σε αυτό, όλοι το ξέρουμε. Πάντοτε οι εκλογές βάζουν φρένο. Δεν είναι κάτι ιδιαίτερο αυτής της περιόδου. Το ζητούμενο είναι αυτό το φρένο να φύγει και να συνεχιστεί η προηγούμενη θετική πορεία.

Βέβαια υπάρχουν περιορισμοί και θα πρέπει να το πω δημοσίως, το έχω πει νομίζω αρκετά δυνατά, προσπάθησα να είμαι χρήσιμος και όχι ευχάριστος, στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Μάλιστα δέχτηκα τα πυρά και από αριστερά και από δεξιά γι' αυτά που έλεγα, αλλά έπρεπε να τα πω διότι οι περιορισμοί αυτοί είναι υπαρκτοί και οι περιορισμοί προέρχονται από τις χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας.

Δεν έχουμε την πολυτέλεια να τρενάρουμε - πιστεύω εγώ- την οποιαδήποτε διαπραγμάτευση μέχρι Ιούνιο – Ιούλιο. Οι χρηματοδοτικές ανάγκες του Μαρτίου είναι αρκετά έντονες. Μάλιστα το Eurogroup του Δεκεμβρίου αποφάσισε να μας δώσει δίμηνη παράταση, ακριβώς για να έχουμε πάρει τα χρήματα, τα 7,2 δισ. πριν τις ανάγκες του Μαρτίου.

Τώρα ξέρουμε ότι κάπου λόγω των εκλογών τα έσοδα δεν ήταν όσο τα περιμέναμε. Άρα οι χρηματοδοτικές ανάγκες έχουν έρθει ακόμη πιο μπροστά. Αυτό είναι κάτι που θα το συζητήσω με μεγαλύτερη λεπτομέρεια με τον Υπουργό. Απλώς θα ήθελα να δοθεί παράταση τελικά από τους Ευρωπαίους, διότι πρέπει να τη ζητήσουμε και να τη δεχτούν και να μην αφήσουμε στο τραπέζι λεφτά. Είναι περίπου 1,9 δισ. τα οποία δεν είναι δάνειο. Από τα 7,2

που ανέφερα, το 1,9 είναι δωρεάν χρήματα που μας τα δίνει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα από τα κέρδη που αποκόμισε αγοράζοντας τα δικά μας ομόλογα πολύ φθηνά.

Το 1,9 δισ. είναι περίπου τα $\frac{3}{4}$ του ΕΝΦΙΑ του 2014. Ίσως να είναι όσο θα ήταν ο ΕΝΦΙΑ του 2015. Είναι όλη η φαρμακευτική δαπάνη του 2015. Είναι πολλά τα λεφτά για να τα αφήσουμε. Αυτό το άγχος που είχα θα το μεταφέρω τώρα στο νέο Υπουργό. Το Υπουργείο έχει μια πολύ δύσκολη δουλειά, γιατί κρατάει το κουμπαρά και πρέπει να ελέγξει όλα τα άλλα υπουργεία, το τι λένε, το τι δεσμεύονται, το τι κόστος φέρνει αυτό τελικά στο υπουργείο, γιατί αυτός θα είναι ο δέκτης.

Εύχομαι ειλικρινά να πετύχει η κυβέρνηση. Το θέλει όλος ο κόσμος, το θέλουμε κι εμείς ως απερχόμενοι. Μπορεί να μας απορροφούν οι διαφορές μας εντός Ελλάδος, αλλά θέλω να σας πω ότι οι ξένοι δεν βλέπουν ούτε κόκκινο, ούτε γαλάζιο, ούτε πράσινο Έλληνα. Βλέπουν μόνο Έλληνα.

Και στο Eurogroup, όπου ήμουν χτες και προχθές, με έβλεπαν ως Έλληνα. Δεν με έβλεπαν ως εκπρόσωπο της προηγούμενης κυβέρνησης αναγκαστικά. Εύχομαι να πετύχουν. Υπάρχει ένας σαφής δείκτης ο οποίος δεν επιδέχεται ερμηνείες. Το εάν κάποιος τελικά πετύχει, ή εάν τελικά κάποιος σκίσει το μνημόνιο και σκίσει οτιδήποτε τον κρατάει στο παρελθόν. Αυτό είναι να μπορεί να κάνει αυτό που έκανε, ήδη, η Ιρλανδία η οποία κάποτε ήταν σε μνημόνιο και φαίνεται να κάνει τώρα και η Πορτογαλία.

Και τι είναι αυτό; Αυτό είναι να μπορείς να βγεις στην αγορά, για παράδειγμα με ένα 30ετές ομόλογο- το έκανε η Πορτογαλία πριν από μια δυο εβδομάδες- με χαμηλό επιτόκιο, να πάρεις τα λεφτά, να τα δώσεις πίσω στο ΔΝΤ και να του πεις «δεν με ενδιαφέρει τι έλεγε για μένα πριν από δυο μήνες, όπου με 'ξέσκιζες' με την κριτική σου. Πάρε τα λεφτά σου και φύγε». Αυτό σημαίνει σκίζω το μνημόνιο στην πράξη. Και οι Πορτογάλοι το έκαναν και δεν το φώναζαν σε κανέναν. Το έκαναν όμως.

Άρα λοιπόν κάτι που είχα και εγώ ως στόχο δεν μου έκατσε πολιτικά τελικά, να εκδίδαμε κι εμείς τα 30ετή ομόλογα κάποια στιγμή το 2015. Εύχομαι με όλη μου την καρδιά να το πετύχει η νέα κυβέρνηση, διότι τότε πραγματικά θα απαγκιστρωθούμε από το παρελθόν.

Κύριε Υπουργέ σας εύχομαι το καλύτερο. Είμαι σίγουρος ότι διαθέτετε και τη γνώση και την εμπειρία για να τα καταφέρετε.

Γιάννης Βαρουφάκης:

Θέλω να ευχαριστήσω τον συνάδελφο, γιατί πάνω απ' όλα είμαστε πανεπιστημιακοί, τον κ. Χαρδούβελη και την απερχόμενη πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, τον φίλο κ. Σταϊκούρα, τον κ. Μαυραγάνη για την υποδοχή που μας επεφύλαξαν σήμερα. Είναι σημαντικό να διαφυλάττουμε τον πολιτικό πολιτισμό σε αυτή τη χώρα.

Με τη σειρά μου εύχομαι στον κ. Χαρδούβελη, στον Αναπληρωτή και στον Υφυπουργό, να περάσουν κάποιες χαλαρές μέρες και μετά να ξεκινήσουν ένα νέο δημιουργικό κεφάλαιο στη ζωή τους.

Σήμερα το Υπουργείο Οικονομικών αποκτά νέα πολιτική ηγεσία. Με την αναπληρώτρια Υπουργό, κυρία Νάντια Βαλαβάνη, τον Αναπληρωτή Υπουργό, κύριο Δημήτρη Μάρδα, αναλαμβάνουμε να γυρίσουμε σελίδα σύμφωνα με τη φιλοσοφία της νέας μας κυβέρνησης. Για την ακρίβεια, σκοπεύουμε να γυρίσουμε τρεις σελίδες, αν μου επιτρέπετε αυτή τη μετατροπή της αλληγορίας.

Γυρίζουμε σελίδα ως προς τη λογική της αντιμετώπισης μιας αυτοτροφοδοτούμενης κρίσης. Από το 2010 σε τούτο το κτήριο δυστυχώς γεννήθηκε, συντηρήθηκε και μεγεθύνθηκε ένα μεγάλο τοξικό λάθος. Ένα πρόβλημα πτώχευσης αντιμετωπίστηκε σαν να ήταν πρόβλημα έλλειψης ρευστότητας. Ρευστότητας του κράτους.

Έτσι δόθηκε και ζητήθηκε το μεγαλύτερο δάνειο στην ανθρώπινη ιστορία, υπό τον όρο της ουσιαστικής συρρίκνωσης των εισοδημάτων από τα οποία θα έπρεπε να αποπληρωθούν τόσο τα παλαιότερα όσο και τα νέα δάνεια. Δεν χρειαζόταν να είναι κανείς οικονομολόγος για να καταλάβει ότι δεν μπορούσε να έχει αίσιο τέλος αυτή η πολιτική, για να καταλάβει ότι θα μπαίναμε σε μια διαδικασία συνεχών υστερήσεων και συνεχών αποτυχιών εξόδου από αυτή τη λογική.

Είμαι σίγουρος ότι ο κ. Χαρδούβελης έκανε ό,τι ήταν ανθρωπίνως δυνατό γι' αυτή την έξοδο, νομίζω όμως ότι η λογική του προγράμματος –τουλάχιστον αυτή είναι η δική μας θέση- ήταν τέτοια, που δεν του επέτρεπε. Δεν ευθύνεται ο κ. Χαρδούβελης, αυτό το πρόγραμμα πρώτα σχεδιάστηκε το 2010.

Σήμερα γυρίζουμε σελίδα σε αυτό το λάθος, σε αυτή την άρνηση που έχει κοστίσει σε ανθρώπινες ζωές, που είτε χάθηκαν, είτε υπονομεύτηκαν. Που έχει κοστίσει τόσο στους εταίρους μας στην Ευρώπη. Δεν είναι το πρόβλημα ότι η Γερμανία, η Ιταλία, η φτωχότερη από εμάς Σλοβακία δεν έδωσαν αρκετά χρήματα στην Ελλάδα, έδωσαν περισσότερα από ό,τι έπρεπε. Απλώς πετάχτηκαν σε μια μαύρη τρύπα.

Σήμερα τελειώνει η άρνηση του προβλήματος και ελπίζουμε ότι αρχίζει η επίλυσή του. Ευχαριστούμε την απερχόμενη πολιτική ηγεσία για τα πολλά που είμαι σίγουρος ότι έχει κάνει στη σωστή κατεύθυνση, αλλά εμείς είμαστε αποφασισμένοι να αλλάξουμε τη λογική της αντιμετώπισης.

Η δεύτερη σελίδα που γυρίζουμε αφορά την ονομαζόμενη λιτότητα και τον τρόπο που κατανοούμε τον όρο αυτής της λέξης ως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών. Είμαστε υπέρ του λιτού βίου, δεν πιστεύουμε ότι ανάπτυξη σημαίνει να έχουμε τόσες πολλές Porsche Cayenne στους στενούς δρόμους των πόλεών μας. Ούτε περισσότερα σκουπίδια στις παραλίες μας, ούτε περισσότερο διοξειδίο του άνθρακα στην ατμόσφαιρά μας.

Οι Έλληνες δημιουργούσαν, όταν ζούσαν λιτά. Όταν ξόδευαν λιγότερα από τα έσοδά τους, όταν τις αποταμιεύσεις τους τις χρησιμοποιούσαν για να σπουδάσουν τα παιδιά τους. Όταν ήταν περήφανοι που δεν είχαν πιστωτικές κάρτες, στεγαστικά δάνεια και χρέη.

Άλλο, όμως, λιτός βίος όπως έλεγε ο καλός μου φίλος Αλέκος Παπαδόπουλος που έχει θητεύσει εδώ και άλλο πυραμιδική λιτότητα, όπως την ονομάζω. Μια δήθεν λιτότητα, που

από τη μία πετσοκόβει τα ισχνά εισοδήματα των αδύναμων και των ανίσχυρων και από την άλλη φορτώνει γιγάντια χρέη στα ήδη μη βιώσιμα.

Τη σελίδα από την πυραμιδική λιτότητα σε ένα λιτό βίο με αξιοπρέπεια, θα τη γυρίσουμε ξεκινώντας μέσα από το «σπίτι» μας, από αυτό εδώ το Υπουργείο. Ο λιτός βίος σε συνδυασμό με την αποκατάσταση της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης αρχίζει εδώ. Από τις πρώτες μας κινήσεις θα είναι η άμεση εξοικονόμηση πόρων με μια θεαματική μείωση των εξόδων, των δαπανών αυτού του Υπουργείου, του αριθμού των συμβούλων, για παράδειγμα, του Υπουργείου, εξοικονόμηση που θα χρηματοδοτήσει την επαναπρόσληψη των καθαριστριών του Υπουργείου. Ως συμβολική αλλά και ουσιαστική πρώτη κίνηση.

Έρχομαι τώρα στην τρίτη σελίδα που θέλουμε να γυρίσουμε και που γυρίζουμε σήμερα και που αυτή σχετίζεται με τον λιτό και αποτελεσματικό βίο που θα είναι ο γνώμονάς μας. Αφορά τη λειτουργία του Υπουργείου. Οι αναπληρωτές Υπουργοί και εγώ, είμαστε αποφασισμένοι να ενεργοποιήσουμε, να αξιοποιήσουμε, να αναδείξουμε το υπηρεσιακό προσωπικό του Υπουργείου μας.

Δεν θα φέρουμε ούτε κομματικό στρατό, ούτε άλλου είδους στρατό συμβούλων μαζί μας. Αντίθετα ο στόχος μας είναι να δώσουμε σε εσάς τα εφόδια που απαιτείται, ώστε το Υπουργείο αυτό να εμπνευστεί από ένα συλλογικό, θεσμικό πνεύμα δημιουργίας.

Αρκετά όμως τώρα για αυτά που αφορούν τον οίκο μας. Θέλω να απευθυνθώ στους πολίτες, αλλά και σε αυτούς που μας ακούν στο εξωτερικό, που διψούν για πληροφόρηση όσον αφορά το μέγα ζήτημα. Το μέγα ζήτημα, το οποίο μέχρι τώρα σήκωνε στους ώμους του ο κ. Χαρδούβελης με τους συνεργάτες του.

Όπως προϊδέαζα προεκλογικά για τα ζητήματα της διαπραγμάτευσης μετά τον σχηματισμό της κυβέρνησής μας, προέβλεπα ότι η σκληρή γλώσσα απ' έξω, οι απειλητικές υπόνοιες, η επένδυση στην ανασφάλεια του μέσου Έλληνα πολίτη του μέσου Έλληνα ψηφοφόρου, θα έδιναν τη θέση τους στη λογική, στη διάθεση για συνεργασία, στη συνεννόηση.

Είμαι στην ευχάριστη θέση, παρότι μόλις τώρα αναλαμβάνω, τις προηγούμενες δυο τρεις μέρες, να διαπιστώνω ότι αυτό ακριβώς συμβαίνει στην Ευρώπη. Ξέρετε στα προεκλογικά τηλεοπτικά πάνελς συνεχώς άκουγα να μου λένε πως την επομένη της εκλογής μας θα αντιμετωπίζαμε από τους εταίρους μας ένα τελεσίγραφο: «Υπογράψτε δήλωση μετανοίας, υπογράψτε την αίτηση της επέκτασης του υπάρχοντος προγράμματος, αλλιώς δεν σας μιλάμε». Απαντούσα ότι «Όποιος το πιστεύει αυτό, απλά είναι πολύ κυνικός απέναντι στην Ευρώπη, έχει πολύ κακή εντύπωση για τη λειτουργία της δημοκρατικής ενωμένης Ευρώπης. Η Ευρώπη έχει αποδείξει στο παρελθόν ότι ξέρει να βρίσκει λύσεις και ότι αποφεύγει τα τελεσίγραφα».

Πριν δυο μέρες είχα την χαρά και την ευκαιρία να συνομιλήσω με τον κ. Ντάισελμπλουμ. Του εξέθεσα το σταθερό προσανατολισμό της κυβέρνησής μας προς μια νέα συμφωνία με τους εταίρους, για μια Ελλάδα που να υπερβαίνει, να ανατρέπει την αδιέξοδη λογική των προηγούμενων προγραμμάτων, να ελαχιστοποιεί το κόστος της ελληνικής αυτοτροφοδοτούμενης κρίσης όχι μόνο για τον Έλληνα πολίτη, αλλά και για τον Σλοβάκο, τον Ολλανδό, τον Ιταλό, τον Πορτογάλο, τον Γερμανό, τον κάθε πολίτη της Ευρώπης.

Μου είπε ότι συμφωνεί σε πολλά από αυτά που του είπα και ότι υπάρχει κοινός τόπος, που σίγουρα με καλή θέληση θα εντοπίσουμε.

Στο πλαίσιο αυτού του εξαιρετικού κλίματος της συνομιλίας μας ο κ. Ντάισελμπλουμ προθυμοποιήθηκε -παρά το γεγονός ότι είχα ήδη προσφερθεί να πάω να τον συναντήσω- να έρθει εδώ στην Αθήνα την Παρασκευή για να συνομιλήσει πρώτα με τον Πρωθυπουργό και κατόπιν με το οικονομικό μας επιτελείο πριν προβούμε οι δυο μας σε μια μακρά συνεργασία.

Τέλος συμφωνήσαμε σε κάτι το σημαντικό το οποίο θέλω να τονίσω στον Τύπο, ιδίως τον ξένο Τύπο. Ξέρετε, κακά τα ψέματα, οι δημοσιογράφοι παγκοσμίως αρέσκονται σε αφηγήματα τύπου Far West, τύπου μονομαχίας. Άκουγα, για παράδειγμα, τη Δευτέρα στο BBC, να παρουσιάζουν το σκηνικό που προέκυψε μετά την εκλογή, σε όρους μονομαχίας «ποιος θα υποχωρήσει πρώτος» –αναρωτιούνταν- «η Αθήνα ή οι Βρυξέλλες».

Κατανοώ την ελκυστικότητα τέτοιων αφηγημάτων από τη μεριά των δημοσιογράφων. Με τον κ. Ντάισελμπλουμ το τελευταίο που συζητήσαμε, ήταν η κοινή μας δέσμευση να αποδομήσουμε αυτού του είδους τα αφηγήματα. Θα τα αποδομήσουμε, τόσο επειδή είναι εκτός πραγματικότητας, όσο και επειδή δημιουργούν ανασφάλεια άνευ λόγου. Δεν θα υπάρξει καμία μονομαχία μεταξύ της κυβέρνησής μας και της Ευρώπης. Δεν θα υπάρξουν απειλές, δεν τίθεται θέμα ποιος θα υποχωρήσει πρώτος.

Η κρίση της Ευρωζώνης από το 2010 μόνο θύματα και χαμένους έχει. Οι μόνοι που κερδίζουν είναι οι μισαλλόδοξοι, οι ρατσιστές, οι επενδύοντες στο φόβο και στη διχόνοια, στο αυγό του φιδιού, που θα έλεγε και ο Ίνγκμαρ Μπέργκμαν, το οποίο έχει εκκολαφτεί δυστυχώς σε αυτή τη χώρα, με αποτέλεσμα να έχουμε τρίτο κόμμα τη Χρυσή Αυγή.

Με τον κ. Ντάισελμπλουμ την Παρασκευή θα βάλουμε τις βάσεις για να αποδομήσουμε το κλίμα αποδόμησης της Ευρώπης. Να σας πω ακόμα ότι μετά τη συνομιλία με τον Πρόεδρο του Eurogroup είχα τη χαρά να συνομιλήσω χτες το βράδυ αργά με τον κ. Σαπέν, τον Υπουργό Οικονομικών τη Γαλλίας, με τον οποίο συμφωνήσαμε να έχουμε μια πρώτη γνωριμία είτε τη Δευτέρα είτε την Τρίτη.

Με βασικό ζήτημα συζήτησης πέραν της ενημέρωσής του από εμένα των προθέσεων και των προτάσεων της κυβέρνησής μας, τις προτάσεις τις δικές μας που θέλει να ακούσει ο κ. Σαπέν με δική του πρόσκληση για το μεγάλο πρόβλημα επενδυτικού ελλείμματος που χαρακτηρίζει την Ευρωζώνη στο σύνολό της.

Τις ανησυχίες μας για την εξέλιξη των κινήσεων από τη μεριά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με διάφορα προγράμματα που έχουν εκπονηθεί στο πλαίσιο της ενίσχυσης των επενδύσεων. Έχουμε κοινές ανησυχίες με τη Γαλλία για το αν θα είναι αποτελεσματικές αυτές οι κινήσεις, οι προτάσεις μας για ένα πανευρωπαϊκό New Deal, το οποίο θα οδηγήσει την Ευρώπη στην επανεκκίνηση.

Σήμερα την ώρα της φωτογράφισης στα σκαλιά της Βουλής συνομιλήσα για δεύτερη φορά με τον κ. Παντοάν, τον Υπουργό Οικονομικών της Ιταλίας, με τον οποίον, επίσης, συμφωνήσαμε να έχουμε μία συνάντηση τις επόμενες μέρες.

Θα ακολουθήσουν σειρά ανάλογων επαφών, με στόχο μια νέα συμφωνία-«γέφυρα» μεταξύ των προηγούμενων προγραμμάτων και της τελικής συμφωνίας μεταξύ Ελλάδας, Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, που θα διαβουλευτούμε σε σύντομο χρονικό διάστημα με τους Ευρωπαίους εταίρους μας, με τους δανειστές μας, με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, με στόχο μια Ελλάδα που θα μεταρρυθμιστεί ουσιαστικά, που θα βάλει τέλος στην εσωστρέφεια και στην αργή και βασανιστική αυτοτροφοδοτούμενη κρίση.

Δε θα σας κουράσω άλλο, απλά ήθελα να μεταφέρω σε κάθε γωνιά του κτηρίου αυτού αλλά και όλων των Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών ανά την Ελλάδα, καθώς και σε κάθε γωνιά της χώρας, την αίσθηση ότι μια νέα σχέση εμπιστοσύνης και ειλικρίνειας δημιουργείται μεταξύ της χώρας μας και της Ευρώπης.

Η διαβούλευση δε θα είναι εύκολη, ποτέ δεν είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πώς θα μπορούσε, ιδίως σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση που πασχίζει να βρει το βηματισμό της μετά από μία παγκόσμια οικονομική κρίση του 2008, για την οποία η Ευρωζώνη δεν ήταν σχεδιασμένη.

Είμαστε όμως αισιόδοξοι, ότι βρισκόμαστε στον καλό δρόμο, μαζί με τους εταίρους μας, ακόμα και σε αυτούς που δε θα ήθελαν να δουν μια Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ στα πράγματα στην Αθήνα. Ακόμα και εκείνοι αναγνωρίζουν στην κυβέρνησή μας μια νέα ευκαιρία για μια νέα αρχή, ένα reboot για την Ευρώπη ολόκληρη.

Τώρα θα αρχίσουμε δουλειά, θα τα ξαναπούμε μετά τη συνάντηση της Παρασκευής με τον κ. Ντάιζελμπλουμ σε αυτό το κτίριο όπου οι δυο μας θα προβούμε σε σύντομες δηλώσεις. Από την επόμενη εβδομάδα θα προγραμματίσουμε τακτική ενημέρωση των συντακτών από το Υπουργείο Οικονομικών, καθώς οδεύουμε προς τις προγραμματικές δηλώσεις μας και καθώς οι διαβουλεύσεις με τους εταίρους προχωρούν.

Κλείνω με μία δήλωση: Το ελληνικό κράτος έχει συνέχεια, δε θα έχει όμως συνέχεια η αυτοτροφοδοτούμενη κρίση των τελευταίων ετών. Ευχαριστώ.